

اثر پیش تیمار و تنش خشکی حاصل از پلی اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ بر جوانه زنی دو رقم پنبه**سودابه صدیقی نامقی^۱، علی معصومی^۲، حمیدرضا مهرآبادی^۳، ابراهیم مصطفوی مندی^۴****۱- کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور خراسان رضوی****۲- استادیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه پیام نور خراسان رضوی****۳- استادیار، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مشهد****۴- استادیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه پیام نور خراسان رضوی****چکیده**

خشکی یکی از مهم ترین عوامل محدود کننده رشد گیاهان در سرتاسر جهان و شایع ترین تنش محیطی است که تقریباً تولید ۲۵ درصد اراضی جهان را محدود ساخته است. از آنجایی که قسمت اعظم اراضی تحت کشت پنبه در ایران در مناطق خشک و نیمه خشک واقع شده است لذا تنش خشکی جزو جدایی ناپذیر سیستم های تولید پنبه در این مناطق است. به منظور ارزیابی پاسخ دو رقم پنبه ورامین و کاشمر در مراحل جوانه زنی به تنش خشکی آزمایشی در آزمایشگاه دانشگاه پیام نور مشهد به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تکرار انجام شد و تیمارها شامل شش سطح رطوبتی (صفر، ۲، ۴، ۶، ۸، و ۱۰ بار)، دو رقم ذکر شده پنبه و هفت سطح پیش تیمار شامل عدم پیش تیمار، تیمار به مدت ۱۲ ساعت در محلول هایی با پتانسیل ۲، ۴، ۶، ۸، و ۱۰ بار PEG6000 بود. نتایج آنالیز واریانس نشان داد که سرعت و درصد جوانه زنی تحت تاثیر رقم، پیش تیمار، تنش خشکی و اثر متقابل آنها قرار گرفت. با افزایش میزان تنش خشکی از درصد و سرعت جوانه زنی کاسته شد.

کلمات کلیدی: سرعت جوانه زنی، درصد جوانه زنی، سطح رطوبتی، پنبه